

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1957*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1956¹, מוארך בזה עד יום כ"ט בניסן תשי"ז (30 באפריל 1957).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ד בשבט תשי"ז (26 בינואר 1957).

הארכת תוקף

תחילה

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בשבט תשי"ז (28 בינואר 1957); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בה"ח 291, תשי"ז, עמ' 144.
¹ ק"ת 640, תשי"ז, עמ' 334.

חוק הריבית, תשי"ז-1957*

1. בחוק זה –
- "מילווה" – כל עסקת אשראי, לרבות נכיון שטר והעברת חוב על פי שטר בדרך אחרת;
- "ריבית" – כל תמורה הניתנת בקשר עם מילווה ויש בה משום תוספת לקרן, לרבות דמי עמילות ודמי נכיון המשתלמים כאמור, בין שנקראים בשם ריבית ובין שנקראים בשם אחר;
- "ריבית מופרזת" – ריבית ששיעורה עולה על השיעור המכסימלי שנקבע לפי סעיף 3 של חוק זה או סעיף 56 לחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954¹ (להלן – חוק הבנק);
- "בית משפט" – לרבות בגרר.
2. היה המילווה לתקופה העולה על שנתיים, או שהיה לתקופה קצרה יותר אך סולק למעשה לאחר שנתיים, לא יראו כריבית כל סכום המתווסף לקרן עקב תנאי הצמדה לשער החליפין של המטבע, למדד יוקר המחיה או לעליית מחירו של דבר שנקבע לכך על ידי שר האוצר, בצו, במידה ובתנאים שנקבעו.
3. (א) שר האוצר רשאי, לאחר התייעצות עם נגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו, דרך כלל או לסוגים של מילווות, את שיעור הריבית המכסימלי שמלווה רשאי לקבל מן הלווה, ואת התנאים והתקופות לצבירת הריבית.
- (ב) שר האוצר לא ישתמש בסמכותו לפי סעיף קטן (א) לגבי סוג מילווות, כל עוד חל עליהם צו של נגיד בנק ישראל לפי סעיף 56 לחוק הבנק; ולא ישתמש נגיד בנק ישראל בסמכותו לפי סעיף 56 האמור לגבי סוג מילווות שחל עליהם צו שר האוצר.
4. לא ידרוש אדם ולא יקבל ריבית מופרזת.

הגדרות

הצמדה

סמכות לקבוע
שיעור ריבית
מכסימלי

איסור ריבית
מופרזת

* נתקבל בכנסת ביום כ"ח בשבט תשי"ז (30 בינואר 1957); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בה"ח 273, תשט"ז, עמ' 162.
¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 102.

- איסור צבירת ריבית
5. לא ידרוש אדם ולא יקבל ריבית דריבית אלא במידה שצבירת הריבית הותרה בצו לפי סעיף 3.
- הפחתת ריבית מופרות
6. מצא בית משפט, כי ריבית שאדם פלוני שילם או התחייב לשלם, היא ריבית מופרות יפחית הוא את הריבית לשיעור המכסימלי שנקבע לגבי אותו סוג מילווה וישחרר את הלווה מחובתו לתשלום הריבית העודפת או יחייב את המלווה בהחזרתה, הכל לפי הענין; ורשאי בית המשפט לפתוח למטרה זו כל חשבון שנסגר, על אף כל הסכם שבין בעלי הדין.
- ענשים
7. הנותן מילווה בריבית מופרות או המקבל ריבית מופרות, דינו – קנס 10,000 לירות או פי חמישה מסכום הריבית המופרות; הוראה זו לא תחול על פקדונות במוסד בנקאי כמשמעותו בחוק הבנק.
- ראיות
8. על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט בהליכים לפי סעיפים 6 ו-7 לקבל כראיה עדות בעל פה וכן להסתפק בעדות יחיד.
- ביטולים
9. בטלים –

- (1) החוק העותומני על הריבית מיום 9 רג"ב 1304 (9 באפריל 1887);
- (2) פקודת הריבית (השער החוקי)²;
- (3) פקודת ההלוואות בריבית קצוצה, 1934³;
- (4) פקודת ההלוואות (גביית ריבית), 1938⁴.

- הוראות מעבר
10. מילווה שניתן לפני תחילתו של חוק זה יחולו עליו הוראות החוקים האמורים בסעיף 9 כאילו חוק זה וסעיף 78 לחוק הבנק לא נכנסו לתקפם, ובלבד שסעיף 4 לחוק העותומני על הריבית מיום 9 רג"ב 1304 (9 באפריל 1887) לא יחול על מילווה כאמור שניתן לחברה והמובטח באגרת חוב כמשמעותה בפקודת החברות⁵.
- תחילה
11. תחילתם של חוק זה ושל סעיף 78 לחוק הבנק היא ביום כ"ח באדר א' תשי"ז (1 במרס 1957).

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² חוקי א"י, כרך ב', פרק ס"ח, עמ' 749.
³ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 459, עמ' 176.
⁴ ע"ר 1938, תוס' 1, מס' 770, עמ' 15.
⁵ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

•